

silju ter mu ne škoduje ne moča, ne suša tako hitro pri globokem oranji.

Kolikor ti torej pripušča prst na polji, toliko orji globoko! Na vsak način pa orji globoko!

Sejmovi. Dne 14. septembra v Ivniku, pri sv. Lenartu v slov. gor., v Rogatci in v Golobinjaku. Dne 16. septembra v Braslovčah, v Dbovi, v Št. Janži ob Kor. meji, v Pleterji, v Rušah, v Šmariji. Dne 17. septembra v Ljutomeru. Dne 18. sept. v Imenem (za svinje).

Dopisi.

Iz Slov. Bistrice. (Naša nemčurska gospoda in okrajni zastop.) Slovenji-bistriški nemškutarji so izgubili gospodarstvo v okrajnem zastopu; vsled tega se deloma kujajo, deloma puntajo; iz vseh njihovih kislih obrazov pa se vidi notranji srd. Slovenska večina jim je ponudila iz lastne volje mesto načelnikovega namestnika; a gosp. Albert Stiger, ki se včasih jako rad prijaznega dela in laska, je to odklonil — brez vsacega uzroka. Na to je bil voljen kot namestnik g. Fran Mlakar, obče spoštovani posestnik na Hošnici. Žal, da mu bolezen njegove žene ne dopušča, posvetiti svojih vrlih moči temu častnemu mestu. Moral je mesto odložiti in včeraj je bila volitev novega namestnika. Dva ali trije moži od naše strani, kar ni prav, kajti kdor je voljen v zastop, mora tudi vestno obiskovati zborovanja, so izostali in glej, kako čudno politiko ima naša nemčurska gospoda. Nobeden se ni vdeležil volitve samo zaradi tega, da kljubujejo in nagajajo. Ti puhleži mislijo, da Slovenci nemajo toliko delalnih moči med seboj, da bi znali in zamogli posle voditi. Prazne sanje! Toliko duševnih sil imajo Slovenci gotovo, kakor nemčurji, značaja in poštenosti pa — mnogo več. Te čudake jezi samo to, da ne bo njihova stranka mogla v okrajnem zastopu pa tako gospodariti, kakor gospodarji v domačem občinskem zastopu. Tam so nekateri obogateli, a občinska posestva pa se tako zadolžila in obremenila, da si zdaj še nobena muha ne upa vsesti na občinsko streho, ker bi jo kak vknjižen upnik, ki se boji za sigurnost svoje tirjatve, s kruto roko odgnal. Zadnjič so sklenili posojilo v znesku 8000 gld. vzeti, ne pri okrajni hranilnici, nego pri štajarskeji hranilnici v Gradci; in katero varnost so ponudili? Občinske doklade, ker je vse drugo imetje občine že preveč zadolženo. No, ti uboga para, Slovensko-bistriški meščan! Tebi se že itak hrbet krivi pod davčnim bremenom! Pa le še več doklad, le še več dolgovi! Da enakega gospodarstva v okrajnem zastopu ne bo, je čisto prav. Slovenski kmetje so stali trdno in značajno; to je prav; vse kljubovanje

in nagajanje ne bo nemčurjem nič pomagalo; okrajni odbor bo deloval tri leta, če bodo se slovenji-bistriški poštenjaki držali kisto in grenko ali pa sladko in ljubeznjivo. Po teh 3 letih bodo pa se osebne razmere v mestu tudi v mnogem premenile, da bode potem delovanje v okrajnem odboru lažkejše. In vi slovenski kmetje, ki poznate priliznjenost bistriških „purgarjev“, kadar hočejo, da pridete v njih prodajalnice in jim pustite tam vaš denar, bodite tudi v drugem oziru značajni, jekleni. Ako Vas sladkobesedni gospodje Albert Stiger ali pa Karol Kaputschitsch, Miha Nasko in dr. vabijo z medenimi besedami v svoje štacune, da iz vaših žepov potegnemo svoj dobiček, bodite trdni, držite se načela: Svoji k svojim. Če ti gospodje nočejo z Vami delati, ker Vam ne morejo več gospodovati, tudi Vi niste ravno vezani, da ž njimi, ki Vas ne marajo, delate in zahajate v v njihove štacune. V Slov. Bistrici sta še dve drugi pošteni štacuni. Potem bomo čez tri leta videli, komu bo kljubovanje in nagajivost več koristila, ali Vam ali tej „nemški“ gospodi.

Iz Doliča. (Veseli praznik) blagoslovljenja novega Marijinega oltarja in Lurske Matere Božje smo farani Št. Florijanski doživeli v nedeljo, dne 18. avgusta t. l., ko so nam v pričo sosednih čč. gg. duhovnikov blagoslovili preč. gospod dekan dr. Šuc novi oltar, prenovljeno kapelo s povišanim obokom itd. Prinesla je najlepše okinčana šolska mladež na ličnih nosilnicah jako mično podobo Lurske Matere Božje, katero je mojsterski izdelal podobar g. Krašovic iz Celja, tako tudi oltar s stranskimi podobami sv. Cirila in Metoda. Lepo petje šolskih deklic, vbrano zvonjenje, pokanje z možnarji, ogromno število ljudstva in kakor nalašč za naš preveseli praznik najlepše vreme vse to je izvrstno kinčalo ta dan. Mnogi kresi so že v soboto in spet v nedeljo večer goreli, bil je tudi užgan umetno napravljen žareči križ, katerega je občudovalo še mnogo ljudstva v pozno noč. Težavni trud, popravila in oskrbljenje raznega kinča, so vodili naš preljubljeni č. gosp. župnik Ivan Košar, naj bi pripravili dostojni prostor preblaženi Lurskeji Materi Božji in tako privabili mogočno priprošnjico svojim ljubljnim ovčicam v dušno izveličanje. Posebne hvale tudi zaslužita soseda Jože Groševnik in Miha Vonovšek, katera za cerkvena dela izmed mnogo dobrih največ marljivosti žrtvujeta. Pohvaliti moramo še izurjenega in marlivega zidarskega mojstra, g. J. Stropnika, ki se je z vsemi močmi potrudil in svoje delo umetno izvršil, obžalovali pa smo ga, da zavoljo hramote ni došel k veselici blagoslovljenja. Naša zanimiva veselica vršila se je pa na rojstni dan Njih veličanstva svitlega cesarja, tedaj tudi „Te Deum laudamus“ in pri obedu spodobne napitnice, med temi na svitlega cesarja, na čast

g. dekana, ki so cerkveni obred blagoslovljenja lepo opravili, na čast g. Žičkarja, ki so cerkveni govor Lurške čudovite prikazni hvale vredno izvršili in ne smem pozabiti pomenljive napitnice, katero so izrekli g. domači župnik, kot očitno zahvalo na g. učitelja J. Dobnika, za njegovo marljivost, da v pravem katoliškem duhu mladež podučuje ter da delita oba poduk v enakem duhu, kar se žali Bog na raznih šolah pogreša. Pohvale vredni je tudi njegov trud za uredbo redne procesije in venčanja mladeži, za lepe napise na slavolokih, ti so se glasili: Vse za dom, vero in cesarja! Drugi se glasi: Blagoslavljaljaj nas Lurška gospa, zdravo Marija Ti! Zaostalo nam je še sicer mnogo cerkvenih potrebščin, katere iz srca želimo opraviti do 100letnice naše novejšje fare, katera se bode v treh letih vršila. Edina težava nas le muči, ker ne najdemo mojstra, kateri bi nam brez velikih stroškov pretesno cerkvico dostojno povekšal.

S Frankoljevega. (Stoletnica.) Po vsej Lav. škofiji je pri nas edina sv. Jožefu na čast posvečena farna cerkev. Ta stoji ravno sto let. Bilo je pri njej že marsikaj ponovljenja potrebno. Po prizadevanji za čast božjo vnetega župnika, vlč. g. Bl. Dolinška dobila je pred par leti nove zvonove a za „stoletnico“ je zvonjav in znotraj vse novo oblačilo oblekla. Popravila se je cerkvena streha, položil nov tlak, napravila so se nova okna, ponovile se cerkv. klopi in deloma še zali oltarji. Preč. g. dekan Gajšek z Dobrne blagoslovili so na angeljsko nedeljo v navzočnosti šestih čč. duhovnikov ponovljeno cerkev, vodili procesijo s presv. Rešnj. Telesom, ter so v poljudnem govoru razložili stoletno zgodovino te fare in njene farne cerkve. Velč. g. župnik Dolinšek so potem v ponovljeni cerkvi prvokrat sv. mešo peli z obilno asistenco. Vršilo se je vse v najlepšem redu. Bog povrni stoterno vsem, ki so kaj pripomogli za olepšanje tega božjega hrama!

Od sv. Petra pri Radgoni. (Pogreb.) Z žalostnim srcem Vam poročam o izgubi č. g. Franca Jančarja, duhovnika v pokoji. Njih pozemelske ostanke smo položili v mater črno zemljo, njih duša že pa, kakor upamo, vživa večno plačilo pri Bogu. Rajni g. Fr. Jančar so nepričakovano naglo umrli. V torek, dne 27. avg. so imeli zadnjokrat sv. mešo in ta dan so bili nenavadno veseli. Akoravno so že tri tedne bili v 70. letu, so vendar si vedno prepevali pri družini, ki je v vinogradu travo brala in drugi dan bili so zopet dopoldne jako veseli, na večer pa so se že vlegli. V četrtek so bili sprevideni s sv. zakramenti, potem so jih nagovarjali, da bi zdravnika vzeli, pa niso radi dovolili, saj je, so rekli, že čas drugim prostor pustiti. Pozneje so le dovolili. Ko zdravnik pride, včasi spozna, da je bolezen nevarna,

ali nekoliko še si daje upanja. V petek pa se je videlo, da ne bode dobro, in ko zdravnik pride, izdihne starček v pričo njega svojo blago dušo. Zdravnik je rekel, da se take lahke smrti malo vidi, ter je posebna milost božja. Ko je truplo v nedeljo na odru ležalo, prihajalo je veliko ljudi in je vsaki tožil in zdihoval, da takega gospoda za nas priprosto ljudstvo ne bode več. Oni so bili načelnik šolskega sveta, koliko so oni tukaj dobrega storili, da niso bili stariši kaznovani zavoljo šolskih zamud! Koliko pa so se še trudili za naše narodne šole in pravice, to popisati je moja roka preokorna. To vse se je pokazalo pri pogrebu, tukaj pri sv. Petru še nismo imeli takega pogreba; 18 preč. gospodov je spremljalo, pa tudi uradni gospodje in meščani, koliko pa še priprostega ljudstva, da se je vse trlo! Kaj pa so za slovenski narod sploh storili, to vam pové družba sv. Mohorja; tam se nahaja od Fr. Jančarja „umni gospodar“ in „umno kletarstvo“, pa umni vinorejec, če se ne motim. Ohranimo jih v lepem spominu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Vsa je podoba, da se pri vladi na Dunaji nekaj plete, toda človek ne ugane iz lehka, kaj da kje grof Taaffe namerava. S časom pa že izvemo, naj bi le bilo v korist države! — Ces. namestnik v Pragi je postal F. grof Thun. Grofu bode spraviti Nemce s Čehi, toda le-ta posel ima velike težave, ker Nemci ne pusté od svojih terjatev, vsled katerih se naj razcepi cela dežela njim na ljubo v dva dela, v česki in nemški. Tega pa ne mara ne vlada, ne česka večina. To vedó tudi Nemci in menimo, da terjajo prav za to razcepljenje ter upajo tako, da pojde grof Taaffe in da na mesto njega pride potem nemška vlada. Ako se to izgodi, tedaj pa tudi Nemcem ne bode več za tako cepljenje česke dežele. — Pravi se, da pojde tudi ces. namestnik v Gradci, baron Kübeck v malem času v pokoj, ali mi ne damo veliko vere tej vesti, kajti baron Kübeck je še preveč liberalnim Nemcem po volji in zato ni verjetno, da se že umakne. — Na Gornji Štajar pride tudi letos svitli cesar na lov in pravi se, da bode več tujih gospodov med lovci; govori se celo o nemškem cesarji. — Na Koroškem se tožijo, da se širi razuzdano življenje iz mest sedaj že močno med kmečko ljudstvo. Žal, da se godi tako tudi drugod in dokler se ne povrne kršč. duh v srca ljudi, ne bode iz lehka kedaj bolje. — Slov. Korošci trpé veliko krivico v sedanjih šolah in so že prav nevoljni sedaj na gospódo, ki ima šole v rokah in rada v njih stavlja slov. jezik na smeh. To ne prinese dobrega sadu. — Drž. glavar za Kranjsko je dr. Po-